

amb l'ai al cor.

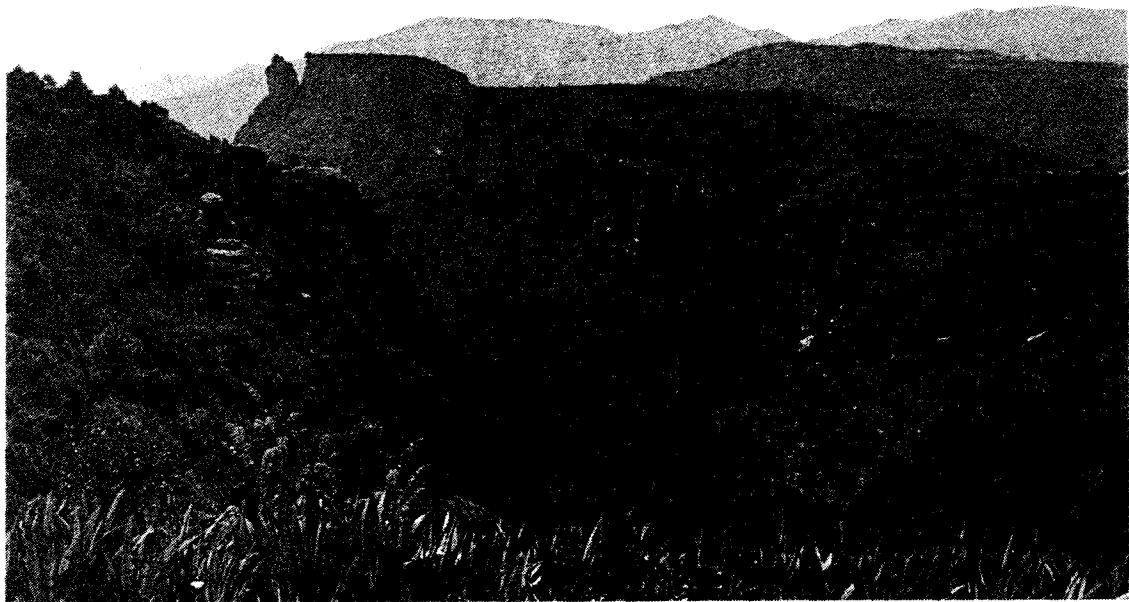
Un dia es reuní tota la gent i parlà de com ho farien per defensar-se d'aquest gegant. Veient que tots els medis humans eren fallible, invocaren l'ajuda divina. Déu escoltà la seva pregària i els envià com a protector l'arcàngel sant Miquel.

Un jorn sant Miquel i el gegant, que no era altre que Lucifer, tingueren un terrible combat; aquest, en veure's ja vençut i derrotat, abans de

tornar-se'n a l'eternal abim, posà un peu al cingle del Far i l'altre al ola Boixer, agafà l'espasa i la clavà amb tanta fúria sobre la cinglera de l'Agullola, que aquesta es migpartí i quedà formada aquesta penya que té el nom de "Agullola de Rupit".

Encara recorda aquests fets el Castell de l'Embestida, que fou l'escenari on tingué lloc aquesta aferrissada lluita. Abraonats en cruel guerra, caigueren cinglera

avall. Avui encara es poden veure en les penyes de roca viva del grau de Sallent les petjades de sant Miquel i les unglades del dimoni que feren en rebotre en la zigzag del camí que baixa el grau. No gaire avall del Salt de Sallent hi ha el gorg de la Trapa i per aquest forat és per on el dimoni, vençut i esporuguit, s'esmunyí cap a l'infern.

l'Agullola de Rupit.

Vetllant les Guilleries, quan el massís més s'allunya
com far que el mariner tant busca en negra nit,
trobareu l'Agullola, mugró de Catalunya,
penjada entre els cingles molt a prop de Rupit.

No és filla de la terra, és joia de l'Olimp
deivalla del Bon Déu quan per aquí passà.
Mireu-la que eixerida, com tramunta l'abim,
el qui la veu un dia, ja no l'oblidarà.

Jeuen als seus peus pedres capbussades
que una veu apocalíptica estimbà rostos avall
amb esgarrifosos xiscles, del cingle arrencades
i que avui la riera els serveix de mirall.